

ПРОТОКОЛ

№ 132

гр. Благоевград, 15.04.2024 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, ЕДИНАДЕСЕТИ СЪСТАВ, в
публично заседание на петнадесети април през две хиляди двадесет и
четвърта година в следния състав:

Председател: Владимир Ковачев

при участието на секретаря Лозена Димитрова

Сложи за разглеждане докладваното от Владимир Ковачев Търговско дело №
20231200900032 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 13:30 часа се явиха:

ЗА ИЩЕЦА, редовно уведомен, се явява адв. П. К., с пълномощно по делото.

ЗА ОТВЕТНИКА, редовно уведомен, се явява адв. К. П., с пълномощно по
делото.

СВИДЕТЕЛЯТ И. И. Ф., редовно призован, явява се.

АДВ. К. – Да се даде ход на делото.

АДВ. П. – Да се даде ход на делото.

След като констатира, че не са налице пречки за даване ход на делото, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

АДВ. К. – Да пристъпим към повторен разпит на свидетеля Ф..

АДВ. П. – Да се направи повторен разпит на свидетеля Ф..

Пристъпва се към повторен разпит на свидетеля И. И. Ф., който е със снета по
делото самоличност. Напомнена му беше отговорността по чл. 290 от НК и
той отново обеща да каже само истината, цялата истина и нищо друго освен
истината.

СВИДЕТЕЛЯТ Ф. ОТГОВАРЯ НА ВЪПРОСИ ОТ АДВ. К. – Искам да кажа,
че съм бил счетоводител на „В“ ЕООД в периода, когато се наложи да се

състави договора. Договорът е между „К ТМ“ ЕООД, като възложител, и „В“ ЕООД, като изпълнител. Не помня датата на договора. Аз съставих проекта на договора, като за бланка използвах матрица на документ, свален от интернет.

На свидетеля се предявява копие на договора за доставка и монтаж на дограма от 01.04.2021 г., намиращо се на листи 51-54 от настоящото дело.

СВИДЕТЕЛЯТ Ф. /продължава/ - ***

АДВ. К. – Нямам повече въпроси.

СВИДЕТЕЛЯТ Ф. ОТГОВАРЯ НА ВЪПРОСИ ОТ АДВ. П. – ***

АДВ. П. – Нямам повече въпроси.

Съдът освободи свидетеля Ф. от по-нататъшно участие в заседанието и той напусна съдебната зала в 13:55 ч.

АДВ. К. – Поддържаме искането за спиране, тъй като висящото дело, с което запознахме настоящия съд, продължава да е висящо, като по него ще се прави съдебно-почеркова експертиза.

АДВ. П. – По отношение на искането за спиране на производството считам, че не са налице законовите предпоставки това да се реализира, поради което моля да продължим със следващата фаза в съдебния процес. Потвърждавам, че по делото в Районен съд Гоце Делчев действително предстои да се направи почеркова експертиза на копие на въпросния договор.

АДВ. К. – Аз мисля, че са налице предпоставките за спиране, като предметът на онова дело е такъв, че действително се явява преюдициален спрямо настоящия спор. Съществуването на този договор е поставено като основно възражение срещу предявения от нас иск, съответно несъществуването му пък е наше основно възражение по принцип и за да се реши настоящото дело така, че да се изпълни законното изискване и да е установена истината, би следвало производството да бъде спряно, за да се даде възможност да се изясни истината.

Съдът счита, че не са налице предпоставките за исканото спиране. Както се изтъква по този повод в Тълкувателно решение № 5 от 14.11.2012 г. на ВКС по тълк. д. № 5/2012 г., ОСГТК, докладвано от съдиите Татяна Върбанова и Зоя Атанасова, в разпоредбата на чл. 193, ал. 1 от ГПК е предвидено процесуалното право на заинтересованата страна да оспори истинността на представен документ по делото и по този начин да постави началото на производството по чл. 193-194 от ГПК. Целта е да се обори обвързващата съда доказателствена сила на документа, който е представен по делото - формалната доказателствена сила на подписан частен документ и материалната доказателствена сила на официален удостоверителен документ. С установяване на неистинността или с потвърждаване истинността на документа в резултат на оспорването по чл. 193 от ГПК, се решава със сила на присъдено нещо спорът относно неговата истинност. Оспорването на истинността на документ по чл. 193, ал. 1 от ГПК представлява, по същността

си, предявяване на инцидентен установителен иск за установяване неистинност на документ. Правото да се оспори истинността на представен по делото документ чрез процедурата по чл. 193 от ГПК, може да се упражни в предвидения в чл. 193, ал. 1 срок - най-късно с отговора на процесуалното действие, с което насрещната страна го е представила - в отговора на исковата молба ответникът следва да оспори представения при предявяване на иска документ, а ищецът следва да оспори представения с отговора документ в първото заседание. Представеният в съдебно заседание документ може да бъде оспорен най-късно до края на това заседание. Пропускането на срока по чл. 193, ал. 1 от ГПК лишава страната от правото да оспори истинността на документа. С пропускането на срока, възможността за оспорване истинността на документа в това производство се преклузира. Това е правната последица от неупражненото в срок процесуално право. Целта на тази преклузия е да обезпечи разглеждане на делото в разумен срок и да стимулира страната да прояви процесуална активност и дисциплина. Изгубвайки правото да оспори истинността на документа в рамките на висящия процес, страната губи и правото по исков ред да установи неговата неистинност, когато правният интерес от иска по чл. 124, ал. 4 от ГПК се обосновава само с висящия процес, в който е направен пропусъкът. Ако се приеме обратното становище, то се обезсмисля и ефектът на предвидената процесуална преклузия в чл. 193 от ГПК, както и тази в чл. 133 от ГПК. Процесуалните преклузии имат и извънпроцесуален ефект, който касае стабилитета на съдебното решение и правните му последици. За страната, пропуснала възможността да оспори истинността на документа по уважителни причини или поради непредвидени обстоятелства, които не е могла да преодолее, съществува възможност да поиска възстановяване на срока за оспорване. Ако обаче пропусъкът не се дължи на такива причини, какъвто е и настоящият казус, не следва да се приеме, че искът по чл. 124, ал. 4 от ГПК представлява предвидена в процесуалния закон възможност този пропуск да се поправи. От изложените съображения се налага изводът, приложим и тук, че предявяването на иск по чл. 124, ал. 4, изр. 1 от ГПК, в посочената хипотеза не представлява основание по чл. 229, ал. 1, т. 4 от ГПК за спиране на производството по делото, по което документът е бил представен. Воден от тези аргументи, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ искането, направено от ищцовата страна, за спиране на настоящото дело на основание нормата на чл. 229, ал. 1, т. 4 от ГПК.

АДВ. К. - Аз Ви моля да преразгледате позицията си, защото не сме точно в същата хипотеза, която е описана в цитираното от Вас тълкувателно решение. Обръщам внимание, че искът по делото в Гоце Делчев е предявен от "В", което не е страна по настоящото дело. Претенцията по чл. 124, ал. 4 от ГПК в случая не е предявена от този, който е изтървал преклузията, а от друг правен субект, който има самостоятелен правен интерес от уважаването на този иск. В този смисъл правя отново искане за спиране.

АДВ. П. – Считам отново, че не са налице законовите основания за спиране, защото с позволени средства се цели постигане на непозволен резултат. В настоящото производство се доказва, че "В" и "В" са свързани дружества и са

под контрола на В.К.. Считам, че е налице злоупотреба с процесуални права и това не следва да бъде допускано от съда.

АДВ. К. – Другото ни възражение за неприложимост на това тълкувателно решение в нашия случай е, че действително делото, което е заведено в Гоце Делчев, то не е заведено само и единствено защото е заведено настоящото дело. Мотивите, както са изложени в онази искова молба, са, че последиците от съществуването на този договор биха могли да рефлектират върху това трето за настоящото дело лице и то това трето лице, понеже знае, че такъв договор не е подписвало, се ползва от единствената си възможност в този случай да предяви иска, а това, че при тази конфигурация се стига до причина за спиране на настоящото дело, е последица от това предявяване на този иск и пак да кажа - това не е злоупотреба на настоящата страна. Свързаността на фирмите е факт и никой не я спори, но сама по себе си тази свързаност не може да лишава третото лице от правото да предяви иск, нито да лишава нашата страна в това дело от правото да настоява за установяване на истината, която очевидно може да се установи с гоцеделчевското дело, т. е. ако ние не спрем това дело и не се интересуваме от истината по поставения по законов ред спор, има сериозна опасност съдът да реши настоящото дело, без да сме установили тази истина, което за съда не е проблем, но е проблем за страните, защото те трябва да губят още време и да правят огромни разноски за следващи инстанции. За да спестим на всички тези усилия и разходи, моля да постановите спиране.

АДВ. П. – Ако имаше друга причина за завеждане на делото в Гоце Делчев освен настоящото дело, то считам, че то щеше да се заведе много отдавна.

АДВ. К. – Те не са знаели, че съществува такъв договор, а те узнаха сега, в това дело, че има такъв договор.

АДВ. П. – Вие твърдите така.

АДВ. К. – Така е.

АДВ. П. – Фактурите и плащанията са извършени доста преди настоящото дело, а в настоящото дело се доказва, че изпълнител по възлаганията във връзка с дограмата на обект „Пирамидата“ първоначално е било едното дружество, което, оказа се, поради данъчни проблеми е спряло да работи, а после работата е продължила да се изпълнява от другото дружество.

АДВ. К. – Ние не сме обезпокоени от фактурите и плащанията, които са вървели, а това, което се случи, е, че В.К. за първи път е видял този договор, той затова е пропуснал срока, защото не е имал спомен какъв е този договор и се е доверил на факта, че счетоводителят му някъде го е представил, но с последващия прочит установява, че всъщност не е имал такива договорки с ответника и после установява, че не е подписан от него този договор, той не е знаел, че съществува такъв текст, за да заведе това дело. По тази причина е появяването на делото в Гоце Делчев и само това му е връзката, че настоящото дело беше повод този договор да се появи, като той се е появил преди това в НАП, но като текст, като предмет на договора, В К го е узнал едва когато е получил отговора и преди това не сме го знаели, че съществува,

за да можем предварително тази работа да я направим. Бихме я направили някакси - жалба в полицията, подписи и такива неща, но ние го направихме след това и то е след това, защото преди това не сме го знаели.

АДВ. П. – Аз смятам, че проблемът в комуникацията между В.К. и неговия счетоводител няма как да бъде вменен като отговорност на моя клиент.

АДВ. К. – Ние не говорим в момента за това, а трябва да установим кое е вярното и то не е отговорност.

Съдът преценява, че наистина се налага да ревизира становището си по исканото от ищцовата страна спиране на настоящия съдебен процес. Цитираното от съда тълкувателно решение е приложимо в хипотезата, в която ищецът е пропуснал срока да оспори истинността на представен документ и прави това с нарочен иск в отделен процес. В случая обаче не настоящият ищец е ищец по делото в Районен съд Гоце Делчев, а друг правен субект и постановките на споменатото тълкувателно решение нямат действие спрямо настоящия казус. Активира се разпоредбата на чл. 229, ал. 1, т. 4 от ГПК и настоящото производство следва да бъде спряно до приключването на това в Районен съд Гоце Делчев. Мотивиран от изложеното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

СПИРА производството по търговско дело № 32 от 2023 г. на Окръжен съд Благоевград до приключването на производството по гражданско дело № 996 от 2023 г. на Районен съд Гоце Делчев с влязъл в сила съдебен акт.

Определението за спиране може да бъде обжалвано в едноседмичен срок, считано от днес, пред Апелативен съд София, с частна жалба, подадена чрез Окръжен съд Благоевград.

Протоколът се написа в заседанието, което приключи в 14:10 ч.

Съдия при Окръжен съд – Благоевград: _____

Секретар: _____